

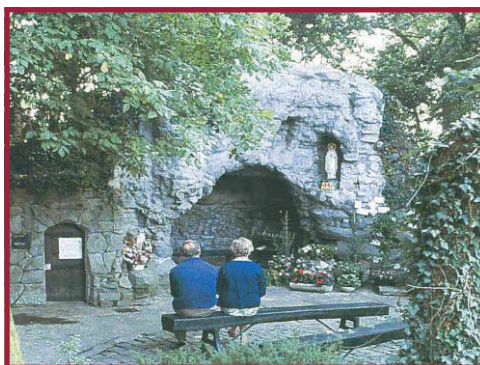
Stad Waregem

12 september 2004

GOED TER LINDEN
SINT-ELOOIS-VIJVE

*Open Monumentendag in
Waregem*

Van Nature ... een Monument

12 september 2004

Het Goed ter Linden wordt vandaag bewoond door de familie Vanluchene. De hoeve is vooral gekend door de Lourdesgrot die er bij werd opgericht.

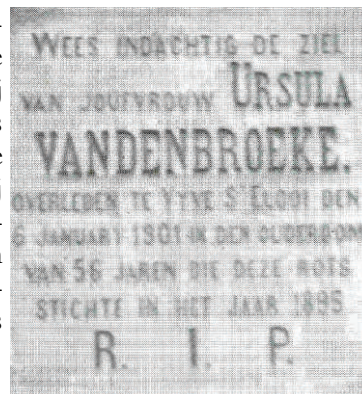
Het Goed ter Linden, zoals de hoeve vandaag wordt genoemd, kent zeker al een lange geschiedenis in Sint-Eloois-Vijve. De hoeve wordt vandaag ook vaak de hoeve Vanluchene genoemd, naar de huidige bewoners.

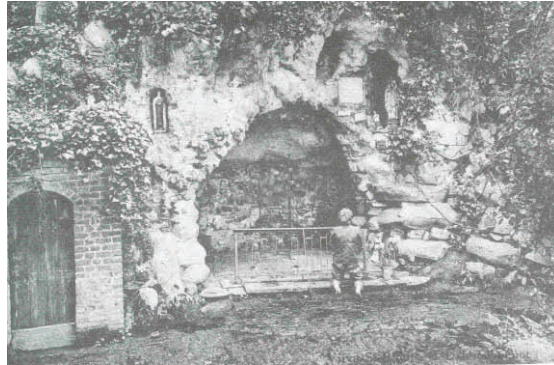
We weten zeker dat Leo Ide de hoeve bewoonde in 1885. Leo Ide was schepen in Vijve op dat moment. Leo had naast deze boerderij ook nog de ouderlijke hoeve in eigendom. Hij was landbouwer maar ook nog vlaskoopman en suikerijdroger. Hij bewoonde dus zelf de huidige hoeve en zijn meid Nathalie Dewaele, in Vijve gekend als Natte, bleef op de ouderlijke hoeve van de Ides wonen.

De familie Ide maakte geschiedenis in Sint-Eloois-Vijve. Justinus, broer van Leo, werd geneesheer en moet zowat de eerste universitair geweest zijn van de parochie. De andere broer, Basile werd priester, o.a. een tijd in Westouter.

Leo Ide bleef op het Goed ter Linden wonen tot in 1903, toen de meid Nathalie stierf en hij opnieuw in de ouderlijke woonst introk. Hij overleed er in 1907.

Leo's vrouw was Hortence Vandembroucke. Ursula Vandembrouck, de schoonzus van Leo Ide woonde ook bij hen in. Ursula is bij velen in Sint-Eloois-Vijve geen onbekende. In 1894 vatte zij het plan op om nabij de boerderij een Lourdesgrot te laten bouwen volgens een schets die zij te Lourdes van de grot maakte. Opdat zij de grot vanuit haar kamer zou kunnen zien, koos ze een plaats dicht bij de hoeve.

Op die plaats ontsprong ook een bron die door de boeren werd gebruikt om hun boter te wassen en waar vlaswerkers hun dorst kwamen lessen. Het was echter een zeer moerassige plaats zodat de bouw van de grot in 1895, onder leiding van boerenknecht Jules Waelkens, niet zonder moeilijkheden verliep.

Uit de Pyreneeën werden rotsblokken aangevoerd, waarvan sommige tot 200 kg wogen. Ze werden samen met stenen van de olieslagerij Boulez, Doornikse kalk en roggemeel als bouwmaterialen gebruikt. Cement bestond toen immers nog niet.

Het verhaal wil dat er evenveel rotsblokken onder de grond als bovengronds werden gebruikt. Door de moerassige ondergrond verzonk het bouwwerk menigmaal.

Na enkele jaren begon de grot te vervallen. In 1934 deden de Kajotters een eerste poging om de grot te redden. Het verval kon slechts tijdelijk worden tegengehouden. De definitieve restauratie kwam er pas vanaf 1966 onder leiding van Maurice Dejonckere. Jaarlijks is er tijdens de meimaand de kaarsenprocessie naar de grot.

Vanaf 1903 kwam de familie Vanluchene vanuit Oeselgem op de hoeve wonen. Het gezin Henri Vanluchene en Sidonie Albers had drie kinderen. Octaaf, Raimond en Maurice. De jongste zoon, Maurice, nam de landbouwuitbating van zijn ouders over. Hij was gehuwd met Julianne Maria Vervaeke.

Aangezien de hoeve dicht bij de Leie lag en er in die buurt tijdens de Tweede Wereldoorlog hevig slag geleverd werd, was het jonge gezin naar Desselgem gevlucht.

Na een paar dagen kwam vader Maurice samen met een knecht terug naar de hoeve. De gebouwen waren door de Duitsers bezet. Op 24 mei 1940 werd Maurice door de Duitsers vermoord.

Maria Vervaeke moest alleen instaan voor het jonge gezin met drie kleine kinderen en een vierde dat nog moest geboren worden. Samen met de meid Marie Debrouwere baatte zij de landbouwuitbating verder uit. Haar oudste zoon, Michel, nam de hoeve over. Vandaag is het met Filip reeds de vierde generatie Vanluchenes op deze hoeve aan de Leie.

Bronnen:

Coudijzer M., *Zo was Sint-Eloois-Vijve*, Sint-Eloois-Vijve, 1984.

Delmotte M., *Op zoek naar het historisch verleden van de Kauwenboek en de Leieboek*, onuitgegeven brochure.

Stad Waregem

12 september 2004

Open Monumentendag in Waregem

Van Nature ... een Monument

STATION IN SINT-ELOOIS-VIJVE